

° שִׁירָא שְׁחֻנְתָּהּ בְּבִקְעָה וְהִקִּיפוּהָ בְּכָלִי בְּהֵמָה -
מְטֻלְטֵלִין בְּתוֹכָהּ,
וּבְלִבָּד שְׂיֵהָא גְדָר גְּבוּהָ עֲשֵׂרָה טַפְחִים,
וְלֹא יִהְיוּ פְרָצוֹת יִתְרוֹת עַל הַבְּנִין.

כָּל פְּרָצָה שֶׁהִיא כְּעֵשֶׂר אַמּוֹת מִתְרַת,
מִפְּנֵי שֶׁהִיא כְּפֶתַח;
יִתַר מִכָּאן - אֶסּוּר.

• מְקִיפִין שְׁלֹשָׁה חֲבָלִים זֶה לְמַעְלָה מִזֶּה וְזֶה לְמַעְלָה
מִזֶּה,
וּבְלִבָּד שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּין חֲבָל לְחֲבָרוֹ שְׁלֹשָׁה טַפְחִים.
שְׁעוֹר חֲבָלִים וְעֵבִין יִתַר עַל טַפַּח,
כְּדִי שְׂיֵהָא הַכֹּל עֲשֵׂרָה טַפְחִים.

÷ מְקִיפִין בְּקִנִּים,
וּבְלִבָּד שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּין קִנָּה לְחֲבָרוֹ שְׁלֹשָׁה טַפְחִים;

בְּשִׁירָא דְבָרוּ;
דְּבָרֵי § 4-4-4;
§ 1/2-2-2; אֹמְרִים:
לֹא דְבָרוּ בְּשִׁירָא אֶלָּא בַּהוֹנָה.

כָּל מַחְצָה שְׂאִינָה שֶׁל שְׁתֵּי וְשֶׁל עֶרֶב -
אִינָה מַחְצָה;
דְּבָרֵי § 4-4-4-4-4;
§ 1/2-2-2; אֹמְרִים:
אַחַד מִשְׁנֵי דְבָרִים.
אַרְבַּעַת דְּבָרִים פְּטוּרֵי בְּמַחְנָה:
מִבִּיאִין עֲצִים מִכָּל מְקוֹם,
וּפְטוּרִים מִרְחִיצַת יָדַיִם, וּמִדְּמָאֵי, וּמִלְעָרֵב.

2/3 עוֹשִׂין פְּסִין לְבִירָאוֹת,
אַרְבַּעָה דִּיּוּמְדִין נְרָאִין כְּשִׁמוּנָה -
דְּבָרֵי § 4-4-4-4-4;
§ 2-2-2; אֹמְרִים:
שְׁמוּנָה נְרָאִין כְּשִׁנִּים עֵשֶׂר,
אַרְבַּעָה דִּיּוּמְדִין וְאַרְבַּעָה פְּשׁוּטִין.

גְּבִהֵן עֲשֵׂרָה טַפְחִים, וְרַחְבֵּן שְׁשֵׁה, וְעֵבִין כָּל שֶׁהוּא;
וּבִינְיָהֶן כְּמֵלֵא שְׁתֵּי רִבְקוֹת שֶׁל שְׁלֹשׁ בְּקָר;
דְּבָרֵי § 4-4-4-4-4;
§ 4-4-4; אֹמְרִים: שֶׁל אַרְבַּע אַרְבַּע,
קְשׁוּרוֹת וְלֹא מִתְרוֹת,
אַחַת נִכְנָסֶת וְאַחַת יוֹצֵאת.

... מִתַּר לְהַקְרִיב לְבָאָר,
וּבְלִבָּד שֶׁתְּהֵא פְרָה רֵאשָׁה וְרֵבָה בְּפָנִים וְשׁוֹתָהּ. מִתַּר
לְהַרְחִיק כָּל שֶׁהוּא,
וּבְלִבָּד שִׁירָבָה בְּפָסִין.

§ 2/3 מְבוֹי שֶׁהוּא גְבוּהָ לְמַעְלָה מִעֲשָׂרִים אַמָּה - יִמְעֹט.
§ 4-4-4-4-4; אֹמְרִים: אִינוּ צְרִיךְ.

וְהִרְחֵב מִעֵשֶׂר אַמּוֹת - יִמְעֹט;
וְאִם יֵשׁ לוֹ צוּרַת הַפֶּתַח,
אַף עַל פִּי שֶׁהוּא רַחֵב מִעֵשֶׂר אַמּוֹת -
אִין צְרִיךְ לְמַעֲט.

... הַכֶּשֶׁר מְבוֹי -

§ 4-4-4-4-4; אֹמְרִים: לְחֵי וְקוֹרָה;
§ 4-4-4-4-4; אֹמְרִים: לְחֵי אוֹ קוֹרָה;
§ 4-4-4-4-4; אֹמְרִים: לְחֵיין.

מְשׁוּם § 4-4-4-4-4;
אִמְרַת תְּלָמִיד אַחַד לְפָנֵי § 4-4-4-4-4;
לֹא נִחְלְקוּ § 4-4-4-4-4;
עַל מְבוֹי שֶׁהוּא פְחוֹת מֵאַרְבַּע אַמּוֹת,
שֶׁהוּא אוֹ בְּלָחֵי אוֹ בְּקוֹרָה;
עַל מָה נִחְלְקוּ?
עַל רַחֵב מֵאַרְבַּע אַמּוֹת וְעַד עֵשֶׂר,
§ 4-4-4-4-4; אֹמְרִים: לְחֵי וְקוֹרָה;
§ 4-4-4-4-4; אֹמְרִים: אוֹ לְחֵי אוֹ קוֹרָה.
אִמְרַת § 4-4-4-4-4; עַל זֶה וְעַל זֶה נִחְלְקוּ.

- הַקּוֹרָה שְׂאֵמְרוּ,
רַחֵבָה כְּדִי לְקַבֵּל אֲרִיחַ,
וְאֲרִיחַ חֲצִי לְבָנָה שֶׁל שְׁלֹשָׁה טַפְחִים;
דִּיָּה לְקוֹרָה שֶׁתְּהֵא רַחֵבָה טַפַּח,
כְּדִי לְקַבֵּל אֲרִיחַ לְאֶרְכוֹ.
£ רַחֵבָה כְּדִי לְקַבֵּל אֲרִיחַ, וּבְרִיאָה כְּדִי לְקַבֵּל אֲרִיחַ.
§ 4-4-4-4-4; אֹמְרִים:
רַחֵבָה אַף עַל פִּי שְׂאִינָה בְּרִיאָה.

הַ הִיתָה שֶׁל קֶשׁ אוֹ שֶׁל קִנִּים,
רוֹאִין אוֹתָהּ כְּאֵלוֹ הִיא שֶׁל מִתְכַּת;
עֲקָמָה - רוֹאִין אוֹתָהּ כְּאֵלוֹ הִיא פְּשׁוּטָה;
עֲגֻלָּה - רוֹאִין אוֹתָהּ כְּאֵלוֹ הִיא מְרַבֶּעֶת.
כָּל שֵׁישׁ בְּהֶקְפוֹ שְׁלֹשָׁה טַפְחִים, יֵשׁ בוֹ רַחֵב טַפַּח.

§ לְחֵיין שְׂאֵמְרוּ,
גְּבִהֵן עֲשֵׂרָה טַפְחִים,
וְרַחְבֵּן וְעֵבִין כָּל שֶׁהוּא.
§ 4-4-4-4-4; אֹמְרִים:
רַחְבֵּן שְׁלֹשָׁה טַפְחִים.

× בְּכָל עוֹשִׂין לְחֵיין,
אֶפְלוּ בְּדָבָר שֵׁישׁ בוֹ רוּחַ חַיִּים;
§ 4-4-4-4-4; אֹסֵר.

וּמִטְמֵא מְשׁוּם גּוֹלָל,
§ 4-4-4-4-4; מְטָהֵר.
וְכוֹתְבִין עָלָיו גְּטֵי גִטִּים,
§ 4-4-4-4-4; פּוֹסֵל.

5° - 4: אומר: עד בית סאתים.

אמרו לו:

לא אמרו בית סאתים אלא לגנה ולקרפף;
אבל אם היה דיר או סחר או מקצה או חצר, אפלו
בית חמשת כורין, אפלו בית עשרת כורין - מתר.
ומתר להרחיק כל שהוא, ובלבד שירבה בפסין.

5° - 4: אומר:

אם היתה דרך הרבים מפסקתו - יסלקנה לצדדיו.
5° 1/2 אומרים: אינו צריך.

2/3 בכל מערבין ומשתתפים,
חוץ מן המים ומן המלח.
והכל נקח בכסף מעשר,
חוץ מן המים ומן המלח.
הנודר מן המזון, מתר במים ובמלח.

מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה.
2 1/2 אומר: בחלין.

ולכהן בבית הפרס.

5° - 4: אומר:

אפלו בבית הקברות,
מפני שיכול לילך לחוץ ולאכול.

... מערבין בדמאי,

ובמעשר ראשון שנטלה תרומתו,
ובמעשר שני והקדש שנפדו,
והכהנים בחלה ובתרומה;

אבל לא בטבל,

ולא במעשר ראשון שלא נטלה תרומתו,
ולא במעשר שני והקדש שלא נפדו.

השולח ערובו ביד חרש שוטה וקטן,

או ביד מי שאינו מודה בערוב -

אינו ערוב;

ואם אמר לאחר לקבלו ממנו -

הרי זה ערוב.

- נתנו באילן:

למעלה מעשרה טפחים - אין ערובו ערוב,

למטה מעשרה טפחים - ערובו ערוב.

נתנו בבור, אפלו עמק מאה אמה - ערובו ערוב.

נתנו בראש הקנה או בראש הקנדס,

בזמן שהוא תלוש ונעוץ, אפלו גבוה מאה אמה -

הרי זה ערוב.

נתנו במגדל ואבד המפתח - הרי זה ערוב.

5° - 3/4 אומר:

אם אינו יודע שהמפתח במקומו - אינו ערוב.

5° נתגלגל חוץ לתחום,

ונפל עליו גל, או נשרף, או תרומה ונטמאת -

מבעוד יום - אינו ערוב;

משחשכה - הרי זה ערוב;

אם ספק -

5° - 5° 4: אומר:

הרי זה חמר גמל.

5° - 5° 1% אומר:

ספק הערוב - כשר.

אמר 5° - 5°:

5° 1% 3/4 העיד משום 5° 1% 5/6.

5° - 4: אומר 5° 1% 3/4:

הגנה והקרפף,

שהן שבעים אמה ושירים על שבעים אמה ושירים,

מקפת גדר גבוה עשרה טפחים -

מטלטלין בתוכה,

ובלבד שיהא בה שומרה או בית דירה,

או שתהא סמוכה לעיר.

5° - 4: אומר:

אפלו אין בה אלא בור ושיח ומערה,

מטלטלין בתוכה.

5° - 3/4 אומר:

אפלו אין בה אחת מכל אלו מטלטלין בתוכה,

ובלבד שיהא בה שבעים אמה ושירים,

על שבעים אמה ושירים.

5° - 3/4 אומר:

אם היה ארכה יתר על רחבה אפלו אמה אחת,

אין מטלטלין בתוכה.

5° - 5° אומר:

אפלו ארכה פי שנים ברחבה, מטלטלין בתוכה.

5° אומר 5° 3/4, שמעתי 5° 3/4:

ואפלו היא כבית כור;

וכן שמעתי ממנו:

אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא ערב -

ביתו אסור מלהכניס ומלהוציא לו,

אבל להם מתר;

וכן שמעתי ממנו:

שיוצאין בעקרבינים בפסח.

וחזרתי על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר,

ולא מצאתי.

כְּעִיר חֲדָשָׁה שְׁבִיהוּדָה, שֵׁשׁ בָּה חֲמִשִּׁים דִּיּוּרִים;
 דְּבָרֵי $\frac{5}{4}$ אֹמֵר:
 $\frac{5}{6}$ אֹמֵר:
 שְׁלֹשׁ חֲצֵרוֹת שֶׁל שְׁנֵי בָתִּים.

$\frac{5}{4}$ אֹמֵר: בְּלִשׁוֹן אַחֵר:
 "מִהָרֹו וְעָשׂוּ צְרִיכֵיכֶם בְּמַבּוּי עַד שְׁלֹא יוֹצִיא וְיֹאסֵר
 עֲלֵיכֶם".

– אֲנָשִׁי חָצַר שֶׁשָּׂכַח אֶחָד מֵהֶן וְלֹא עָרַב –
 בֵּיתוֹ אִסוּר מִלְּהִכְנִיס וּמִלְּהוֹצִיא לוֹ וְלָהֶם,
 וְשִׁלְּהֶם מִתְרִין לוֹ וְלָהֶם.
 נִתְּנוּ לוֹ רְשׁוּתָן –
 הוּא מִתֵּר וְהֵן אִסוּרִין.

× מִי שֶׁהֵיָה בַּמִּזְרַח וְאָמַר לְבָנוּ:
 "עָרַב לִי בַּמַּעֲרָב";

בַּמַּעֲרָב וְאָמַר לְבָנוּ: "עָרַב לִי בַּמִּזְרַח" –
 אִם יֵשׁ הֵימָנוּ וּלְבֵיתוֹ אֲלָפִים אַמּוֹת וּלְעִירוֹבוֹ יוֹתֵר
 מִכָּאן,
 מִתֵּר לְבֵיתוֹ וְאִסוּר לְעָרוֹבוֹ;
 לְעָרוֹבוֹ אֲלָפִים אִמָּה וּלְבֵיתוֹ יוֹתֵר מִכָּאן,
 אִסוּר לְבֵיתוֹ וּמִתֵּר לְעָרוֹבוֹ.

הֵיוּ שְׁנַיִם - אוֹסְרִין זֶה עַל זֶה;
 שְׁאֶחָד נֹתֵן רְשׁוּת וְנוֹטֵל רְשׁוּת,
 שְׁנַיִם נֹתְנִים רְשׁוּת וְאֵין נוֹטְלִין רְשׁוּת.

הַנּוֹתֵן אֶת עָרוֹבוֹ בְּעִבּוּרָה שֶׁל עִיר –
 לֹא עֹשֶׂה וְלֹא כְּלוּם.
 נִתְּנוּ חוּץ לְתַחוּם, אֲפֹלוּ אִמָּה אַחַת –
 מִה שֶׁנֶּשְׁכַּר הוּא מִפְסִיד.

£ מאִימְתִי נֹתְנִין רְשׁוּת?
 $\frac{2}{3}$ אֹמְרִים: מִבְּעוֹד יוֹם;
 $\frac{4}{4}$ אֹמְרִים: מִשְׁחֻשְׁכָּה.

○ אֲנָשִׁי עִיר גְּדוֹלָה מֵהַלְכִין אֶת כָּל עִיר קִטְנָה, וְאֵין
 אֲנָשִׁי עִיר קִטְנָה מֵהַלְכִין אֶת כָּל עִיר גְּדוֹלָה.

מִי שֶׁנִּתְּן רְשׁוּתוֹ וְהוֹצִיא,
 בֵּין בְּשׁוּגַג בֵּין בְּמִזֵּיד - הֵרִי זֶה אוֹסֵר;
 דְּבָרֵי $\frac{5}{6}$ אֹמֵר:
 $\frac{5}{4}$ אֹמֵר:
 בְּמִזֵּיד - אוֹסֵר,
 בְּשׁוּגַג - אֵינּוּ אוֹסֵר.

כִּיצַד?

מִי שֶׁהֵיָה בְּעִיר גְּדוֹלָה וְנִתְּן אֶת עָרוֹבוֹ בְּעִיר קִטְנָה,
 בְּעִיר קִטְנָה וְנִתְּן אֶת עָרוֹבוֹ בְּעִיר גְּדוֹלָה –
 מֵהַלֵּךְ אֶת כְּלָה וְחוֹצֵה לָהּ אֲלָפִים אִמָּה.
 $\frac{5}{6}$ אֹמֵר:
 אֵין לוֹ אֵלָא מִמְּקוֹם עָרוֹבוֹ אֲלָפִים אִמָּה.

הוּא בְּעַל הַבַּיִת שֶׁהֵיָה שִׁתְּף לְשִׁכְנִים,
 לְזֶה בֵּין וְלְזֶה בֵּין –
 אֵינֶם צְרִיכִים לְעָרַב;
 לְזֶה בֵּין וְלְזֶה בְּשֵׁמֶן –
 צְרִיכִים לְעָרַב.

• אָמַר לָהֶן $\frac{5}{6}$ אֹמֵר:

אֵי אַתֶּם מוֹדִים לִי בְּנוֹתַי עָרוֹבוֹ בַּמַּעֲרָה,
 שְׂאִין לוֹ מִמְּקוֹם עָרוֹבוֹ אֵלָא אֲלָפִים אִמָּה?
 אָמְרוּ לוֹ: אֵימְתִי?

$\frac{5}{6}$ אֹמֵר:
 אֶחָד זֶה וְאֶחָד זֶה - אֵינֶם צְרִיכִים לְעָרַב.

בְּזִמְן שְׂאִין בַּה דִּיּוּרִין;

אֲבָל יֵשׁ בַּה דִּיּוּרִין –

מֵהַלֵּךְ אֶת כְּלָה וְחוֹצֵה לָהּ אֲלָפִים אִמָּה.
 נִמְצָא קַל תּוֹכָה מֵעַל גְּבָהּ.

§ חֲמֵשׁ חֲבוּרוֹת שֶׁשָּׁבְתוּ בְּטְרַקְלִין אֶחָד –
 $\frac{2}{3}$ אֹמְרִים:
 עָרוֹב לְכָל חֲבוּרָה וְחֲבוּרָה;
 $\frac{4}{4}$ אֹמְרִים:
 עָרוֹב אֶחָד לְכָלָן.

וְלַמּוֹדֵד שְׂאֵמְרוּ - נֹתְנִין לוֹ אֲלָפִים,
 שְׂאֵפֹלוּ סוּף מִדְּתוֹ כְּלָה בַּמַּעֲרָה.

וּמוֹדִים, בְּזִמְן שֶׁמִּקְצָתָן שְׂרוּיִן בְּחֻדְרִים אוֹ בְּעֵלִיּוֹת-
 שֶׁהֵן צְרִיכִין עָרוֹב לְכָל חֲבוּרָה וְחֲבוּרָה.

× הָאֲחִין הַשְּׁתַּפִּים,

שֶׁהֵיוּ אוֹכְלִין עַל שְׁלַחַן אֲבִיהֶם וַיִּשְׁנִים בְּבִתְיָהֶם -
 צְרִיכִין עָרוֹב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.
 לְפִיכָּךְ,
 אִם שָׂכַח אֶחָד מֵהֶם וְלֹא עָרַב - מִבְּטַל אֶת רְשׁוּתוֹ.

אֵימְתִי?

בְּזִמְן שֶׁמּוֹלִיכִין עָרוֹב בְּמִקְוֹם אַחֵר;
 אֲבָל אִם הֵיָה עָרוֹב
 בָּא אֲצִלּוֹ, אוֹ שְׂאִין עִמָּהֶן דִּיּוּרִין בְּחָצֵר –
 אֵינּוּ צְרִיכִין לְעָרַב.

$\frac{2}{3}$ הֵדֵר עִם הַנְּכָרִי בְּחָצֵר,
 אוֹ עִם מִי שְׂאֵינּוּ מוֹדֵה בְּעָרוֹב –
 הֵרִי זֶה אוֹסֵר עָלָיו;

דְּבָרֵי $\frac{5}{6}$ אֹמֵר:

$\frac{5}{3}$ אֹמֵר:

לְעוֹלָם אֵינּוּ אוֹסֵר,
 עַד שֶׁהֵיוּ שְׁנֵי יִשְׂרָאֵלִים אוֹסְרִין זֶה עַל זֶה.

... אָמַר $\frac{5}{6}$ אֹמֵר:

מַעֲשֶׂה בְּצִדּוּקֵי אֶחָד שֶׁהֵיָה דֵר עִמָּנוּ בְּמַבּוּי בִירוּשָׁלַיִם,
 וְאָמַר לָנוּ $\frac{2}{3}$:

○ חֲמֵשׁ חֲצֵרוֹת פְּתוּחוֹת זֹז לְזֹז וּפְתוּחוֹת לְמַבּוּי,
 עָרְבוּ בְּחֻצְרוֹת וְלֹא נִשְׁתַּתְּפוּ בְּמַבּוּי –
 מִתְרִין בְּחֻצְרוֹת וְאִסוּרִין בְּמַבּוּי;

"מִהָרֹו וְהוֹצִיאָו אֶת כָּל הַכֵּלִים לְמַבּוּי,
 עַד שְׁלֹא יוֹצִיא וְיֹאסֵר עֲלֵיכֶם".

ואם נשתתפו במבוי - מתרין כאן וכאן.

ערבו בחצרות ונשתתפו במבוי,
ושכח אחד מבני חצר ולא ערב -
מתרין כאן וכאן;

מבוי מבוי ולא נשתתף -
מתרין בחצרות ואסורין במבוי;
שהמבוי לחצרות כחצר לבתים.

• שתי חצרות זו לפני זו,
ערבה הפנימית ולא ערבה החיצונה -
הפנימית מתרת והחיצונה אסורה;
החיצונה לא הפנימית -
שתיהן אסורות.

ערבה זו לעצמה וזו לעצמה -
זו מתרת בפני עצמה וזו מתרת בפני עצמה.

§ אסור החיצונה,
שדריסת הרגל אוסרתה;
§ אומרים:
אין דריסת הרגל אוסרתה.

÷ שכח אחד מן החיצונה ולא ערב -
הפנימית מתרת והחיצונה אסורה;
מן הפנימית ולא ערב -
שתיהן אסורות.

נתנו ערובן במקום אחד,
ושכח אחד,
בין מן הפנימית בין מן החיצונה, ולא ערב - שתיהן
אסורות;

ואם היו של יחידים -
אינן צריכין לערב.

§ חלון שבין שתי חצרות,
ארבעה על ארבעה, בתוך עשרה -
מערבין שנים, ואם רצו, מערבין אחד;
פחות מארבעה על ארבעה, או למעלה מעשרה -
מערבין שנים ואין מערבין אחד.

... כתל שבין שתי חצרות גבוה עשרה ורחב ארבעה -
מערבין שנים ואין מערבין אחד.
היו בראשו פרות -
אלו עולין מכאן ואוכלין ואלו עולין מכאן ואוכלין,
ובלבד שלא יורידו למטה.

נפרץ הכתל עד עשר אמות -
מערבין שנים, ואם רצו מערבין אחד,
מפני שהוא כפתח;
יותר מכאן -
מערבין אחד ואין מערבין שנים.

- חריץ שבין שתי חצרות,

עמק עשרה ורחב ארבעה -
מערבין שנים ואין מערבין אחד,
אפלו מלא קש או תבן;
מלא עפר או צורות -
מערבין אחד ואין מערבין שנים.

£ נתן עליו נסר שהוא רחב ארבעה טפחים,
וכן שתי גזזטראות זו כנגד זו -
מערבין שנים, ואם רצו מערבין אחד;
פחות מכאן - מערבין שנים ואין מערבין אחד.

ה מתבן שבין שתי חצרות גבוה עשרה טפחים -
מערבין שנים ואין מערבין אחד.
אלו מאכילין מכאן ואלו מאכילין מכאן.

נתמעט התבן מעשרה טפחים -
מערבין אחד ואין מערבין שנים.

§ כיצד משתתפין במבוי?
מניח את החבית ואומר:
"הרי זו לכל בני המבוי",

ומזכה להן על ידי בנו ובתו הגדולים,
ועל ידי עבדו ושפחתו העברים ועל ידי אשתו; אבל
אינו מזכה
לא על ידי בנו ובתו הקטנים,
ולא על ידי עבדו ושפחתו הפנענים,
מפני שידן כידו.

× נתמעט האכל - מוסיף ומזכה,
ואין צריך להודיע.
נתוספו עליהם -
מוסיף ומזכה, וצריך להודיע.

◦ כמה הוא שעורו?
בזמן שהן מרבין -
מזון שתי סעודות לכלם.
בזמן שהן מעטין -
כגרוגרת, להוצאת שבת, לכל אחד ואחד.

• אמר §: במה דברים אמורים?
בתחלת ערוב,
אבל בשירי ערוב - כל שהוא.
ולא אמרו לערב בחצרות,
אלא כדי שלא לשכח את התינוקות.

÷ בכל מערבין ומשתתפין,
חוצץ מן המים ומן המלח;
דברי §: חוצץ מן המים ומן המלח;
אומר: §: חוצץ מן המים ומן המלח;
כבר הוא ערוב.

אפלו מאפה סאה והיא פרוסה -
אין מערבין בה;
כבר באסר והוא שלם - מערבין בו.

÷ נתן אדם מעה לחנוני ולנחתום כדי שיזכה לו
ערוב;
דברי §: חוצץ מן המים ומן המלח.

וחכמים אומרים:
לא זכו לו מעותיו.

ומודים בשאר כל אדם - שזכו לו מעותיו,
שאין מערבין לאדם אלא מדעתו.

אמר ר' אבהו:

במה דברים אמורים?
בערובי תחומין;

אבל בערובי חצרות -
מערבין לדעתו ושלא לדעתו;
לפי שזכין לאדם שלא בפניו,
ואין חבין לאדם שלא בפניו.

...

כיצד משתתפין בתחומין?

מניח את החבית ואומר:

הרי זה לכל בני עירי,

לכל מי שילך לבית האבל או לבית המשתה."

וכל שקבל עליו מבעוד יום - מתר.

משתחשך - אסור;

שאין מערבין משתחשך.

... כמה הוא שעורו?

מזון שתי סעודות לכל אחד.

מזונו לחל ולא לשבת;

דברי ר' אבהו:

אומר:

לשבת ולא לחל.

וזה וזה מתכווין להקל.

אומר:

מכר בפנדיון מארבע סאין בסלע.

אומר:

שתי ידות לכר משלש לקב.

חציה לבית המנגע.

וחצי חציה לפסול את הגויה.

- אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו ולא ערבו,

כל שגבוה עשרה טפחים - למרפסת,

פחות מכאן - לחצר.

חלית הבור והסלע, גבוהים עשרה טפחים -

למרפסת,

פחות מכאן - לחצר.

במה דברים אמורים? בסמוכה.

אבל במפלגת,

אפלו גבוהה עשרה טפחים - לחצר.

ואיזו היא סמוכה?

כל שאינה רחוקה ארבעה טפחים.

£ הנותן את ערובו בבית שער, אכסדרה ומרפסת -

אינו ערוב, והדר שם אינו אוסר עליו;

בבית התבן ובבית הבקר,

ובבית העצים ובבית האוצרות -

הרי זה ערוב, והדר שם אוסר עליו.

אומר:

אם יש שם תפיסת יד של בעל הבית -

אינו אוסר עליו.

משנה ה

המניח את ביתו והלך לשבות בעיר אחרת,

אחד נכרי ואחד ישראל - הרי זה אוסר;

דברי ר' אבהו:

אומר: אינו אוסר.

אומר:

נכרי - אוסר, ישראל - אינו אוסר,

שאין דרך ישראל לבוא בשבת.

אומר:

אפלו הניח ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר -

אינו אוסר, שכבר הסיע מלבו.

ו. בור שבין שתי חצרות -

אין ממלאין ממנו בשבת;

אלא אם כן עשו לו מחצה גבוהה עשרה טפחים,

בין מלמעלה בין מלמטה בין מתוך אגנו.

אומר:

אומר: מלמטה,

אומר: מלמעלה.

אומר:

לא תהא מחצה גדולה מן הכתל שביניהם!

ז. אמת המים שהיא עוברת בחצר -

אין ממלאין הימנה בשבת,

אלא אם כן עשו לה מחצה גבוהה עשרה טפחים,

בכניסה וביציאה.

אומר:

כתל שעל גבה תדון משום מחצה.

אמר ר' אבהו: מעשה באמה של אבל,

שהיו ממלאין ממנה על פיה בשבת.

אמרו לו: מפני שלא היה בה כשעור.

ח. גזזטרא שהיא למעלה מן המים -

אין ממלאין הימנה בשבת;

אלא אם כן עשו לה מחצה גבוהה עשרה טפחים,

בין מלמעלה בין מלמטה.

וכן שתי גזזטראות זו למעלה מזו.

עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה -

שתייהן אסורות עד שייערבו.

ט. חצר שהיא פחותה מארבע אמות -

אין שופכין בתוכה מים בשבת;

אלא אם כן עשו לה עוקה מחזקת סאתים

מן הנקב ולמטה,

בין מבחוץ בין מבפנים;

אלא שמבחוץ צריך לקמור, מבפנים אין צריך לקמור.

